Hồi thứ bốn mươi lăm
Sở Trang vương sai người dâng biểu
Chung Quốc mẫu dự hội đánh cờ

Tuyên Vương nghe nói, cắn răng bấm bụng, cực chẳng đã cũng phải nghe lời, truyền Trị điện tướng quân dẫn cha con Diên Quang đè xuống giữa sân chầu mà đánh mỗi người bốn chục.

Cha con Diên Quang la rên khóc vang, Tuyên Vương cũng nát dạ tan hồn. Chung hậu lại phán rằng:

– Cất chức đuổi về làm dân thứ, từ đây về sau vĩnh viễn bất tư dụng.

Cha con Diên Quang cúi đầu lạy tạ rồi Thiên tử truyền nội thị dọn tiệc đãi yến quần thần. Tuyên Vương kính chúc Chung hậu ba ly, tạ ơn tha chết Hạ phi cùng Diên Quang phụ tử. Tiệc tan ai về dinh nấy.

Cách ít ngày sau, Tuyên Vương với Chung hậu vừa lâm triều thì quan Huỳnh môn vào tâu rằng:

– Nay Sở Trang vương sai sứ thần dâng biểu, đang đợi lệnh trước Ngọ Môn.

Tuyên Vương liền hạ chỉ cho vào. Thạch Phụng đến trước Kim Loan điện triều bái, Tuyên Vương hỏi rằng:

– Chẳng hay Sở vương sai người tới đây có việc chi cần kíp?

Thạch Phụng tâu rằng:

– Quốc vương sai tôi đến đây triều kiến và xin dâng một đạo biểu văn:

Tâu rồi đưa biểu văn cho nội thần dâng lên. Biểu văn viết như sau:

Sở Trang vương cúi đầu trăm lạy

Dâng biểu văn tâu với Tề vương

Từng nghe danh Chung hậu nương nương

Yến thừa tướng âm dương hữu chuẩn

Nên hạ bang bày làm tiệc yến

Mời Tề vương đi đến mà chơi.

Cuộc đánh cờ uống rượu làm vui

Hầu Thừa tướng là tay có tiếng

Đủ binh mã hai bên đấu chiến

Sự hơn thua một chuyến sẽ hay

Xin Tề vương giá ngữ tới ngay

Ấy mới gọi là người quân tử

Nếu trong bụng hãy còn lưỡng lự

Chẳng tôi đây là đủ tiểu nhân

Ít lời phân tỏ thiệt hơn

Vua tôi Sở mười phần trông đợi.

Khi Tuyên Vương xem xong biểu văn thì lấy làm tức tối, nói chẳng ra lời. Giây lâu mới hỏi Chung hậu rằng:

– Nay Sở vương lập cuộc Kỳ Bàn đại hội, mời quả nhân tới phó yến Hoài Nam. Trẫm xét lại, Hầu Anh là con khỉ cao cờ có tiếng, còn Ngũ Tân thao lược cũng tinh thông, và mấy viên nữ tướng như Ngọc Nga với Phụng Anh cũng là anh hùng vô địch. Nếu chẳng đi thì Sở bang khinh nhờn, còn đi thì quan hệ chẳng nhỏ. Xin ngự thê tính coi lẽ nào, để Trẫm phục thơ về cho Sở quốc.

Chung hậu nghe nói liền co tay đánh quẻ, đã biết Vọng giang lầu phó hội, kiết thiểu hung đa. Sở vương mai phục hằng hà, quyết nhất trường khổ chiến. Thấy vậy bèn tâu nhỏ với Tuyên Vương rằng:

– Chuyện như vầy…như vầy…mà Thiên tử có muốn đi hay không?

Tuyên Vương nói:

– Trẫm cũng muốn tới đó xem phong tục, sau cùng Sở quốc giảng hoà, như ngự thê đi theo ta thì mấy vạn phục binh cũng không đủ sợ.

Chung hậu tâu:

– Thần hậu xin đi bảo giá tới Hoài Nam cho thấy mặt Ngọc Nga.

Nói rồi kíp truyền Sở sứ lui ra, tới nơi Dịch đình tạm nghỉ. Thạch Phụng vâng lệnh cúi đầu, kế đó Chung hậu kêu Lưu Trinh bảo rằng:

– Tướng quân lãnh mười muôn binh thuỷ mai phục ở Trường giang, còn Lưu Phụng cũng lãnh mười muôn binh cung tiễn đi theo hộ giá Ai gia.

Hai tướng cúi đầu vâng mệnh, lui về điểm binh. Chung hậu lại kêu Trang Bạo tới bảo rằng:

Tướng quân đem một đạo mật chiếu tới Triệu bang đòi vợ chồng Điền Côn còn một đạo mật biểu thì dâng cho Triệu vương, mượn cha con Liêm nguyên soái phải mau cử hưng binh mã tới Hoài Nam phó hội Kỳ Bàn.

Trang Bạo vâng lệnh về dinh sửa soạn hành trang. Khi ấy, Chung hậu nói với Yến Anh rằng:

– Tề phủ phải chọn ngày Tinh sách để thiên nhân đi phó hội Hoài Nam.

Yến Anh vâng lời, liền đòi quan Khâm thiên giám đem sách ra coi rồi tâu rằng:

– Ngày mùng ba tháng chín ấy là ngày đại kiết.

Chung hậu tức thì truyền cho quan Huỳnh môn ra đòi sứ Sở vào. Thạch Phụng tới trước Kim Loan điện triều bái. Chung hậu nói rằng:

– Sở vương đã biết Ai gia lợi hại nên mời vợ chồng ta phó hội Kỳ Bàn, người lại làm chi ra thói dã man, đem binh mã ra toan mai phục? Nhưng vậy dù cho mấy lớp đao sơn kiếm hải, Ai gia cũng không sợ hãi chút nào. Ngươi trở về tâu lại cho mau, tháng chín ngày mùng ba ta sẽ đến phó hội.

Thạch Phụng cúi đầu lạy tạ rồi từ biệt thành Lâm Tri, đêm nghỉ ngày đi, lo về đến Hoài Nam mà phục chỉ.

Nói về Sở Trang vương đương lúc lâm triều mới kêu Ngũ Tân tới hỏi rằng:

– Vương huynh! Cô gia đã sai Đông binh hầu Thạch Phụng tới Lâm Tri dâng biểu với Tề vương, sự kiết hung chưa rõ lẽ nào, sao chẳng thấy về thông tin tức?

Vua tôi còn đang ngồi bàn luận, bỗng thấy quan Huỳnh môn vào trước tâu rằng:

– Đông binh hầu xuất xứ đã về, còn đứng trước Ngọ Môn đợi lệnh.

Sở vương cho vào. Thạch Phụng tới trước Kim Loan điện mà thuật lại hết mấy lời Chung hậu cho Sở Trang vương nghe. Trang vương cả giận mắng rằng:

– Cẩu nam cẩu nữ, chuyến này bay có đến đây đừng mong mà về nước.

Mắng rồi liền hỏi Trung hiếu vương Ngũ Tân:

– Binh mã ở Hoài Nam chừng được bao nhiêu?

Ngũ Tân tâu:

– Hùng binh bốn mươi lăm vạn, chiến tướng hơn tám chục viên.

Trang vương nói:

– Trẫm chưa từng thấy vương huynh hành binh bố trận thế nào, nay vương huynh thi triển cho quả nhân xem thử. Như nên thì làm, bằng không nên thì thôi, chớ nên gây hoạ với chúng ắt khó gỡ.

Ngũ Tân vâng mệnh bước xuống kim giai, một tay cầm ấn Nguyên nhung, một tay cầm gươm Thiên phương, phát một lệnh tiễn đòi hết ngũ đinh tứ điện tới trước ngự tiễn chờ lệnh.

Trong giây phút, chúng tướng đã tề tựu đủ mặt. Ngũ Tân kêu Trấn nam vương là Tiêu Mân bảo rằng:

– Vương huynh hãy lãnh một muôn binh tinh nhuệ và ban ngàn chiến thuyền mai phục bên mé sông, chớ để Chung xú phụ và Tề vương tẩu thoát.

Trấn nam vương vâng mệnh. Kế sai Hắc hổ vương là Tiêu Khôi lãnh ba ngàn quân bộ đều mặc giáp vần và cầm đoản đao, hễ thấy Chung Vô Diệm lên lầu thì ào ra cướp ngựa. Tiêu Khôi vâng mệnh. Kế sai Đông bình vương Kỳ Mưu lãnh một muôn binh đi mai phục ở Đan Phụng và đoán chắc khi Chung hậu đến phó hội thì sẽ đóng binh tại núi Phong Ma. Đợi khi dấy động can qua thì xua binh cướp trại. Kỳ Mưu vâng mệnh. Lại sai Ngũ Anh và Liễu Cái sắp đặt trong Vọng giang lầu. Tầng thứ nhất mai phục mười tên quân mạnh, cầm những đoản đao lợi khí; tầng thứ nhì treo những câu móc hai bên; tầng thứ ba áp phục quân cung tiễn cho nhiều; tầng thứ tư để những đồ hỏa pháo hỏa tiêu; tầng thứ năm và thứ sáu mai phục những viên chiến tướng. Nếu như đánh không lại Chung Vô Diệm thì mau rút thang lầu. Còn Bắc Bình vương An Thế Long thì đứng đãi tiệc, chờ tới lúc châm rượu thì nhanh tay bỏ thuốc độc mà hại Tề vương.

Còn Đại nguyên vương Cáp Phi Long lãnh ba ngàn quân cung tiễn, giữ trước Vọng nguyệt lầu, chờ khi Chung hậu và Tề vương chạy xuống thì ra ám hiệu truyền quân bắn ra một lượt. Còn Tiểu nguyên vương Cáp Phi Hổ khi thấy trong tiệc loạn động thì phải theo hộ giá Trang vương.

Còn Đông bình hầu Thạch Phụng lãnh ba ngàn quân khinh kỵ, bắt cho Đặng Côn với Yến Anh. Tất cả đều vâng mệnh. Lại đòi thêm tám viên nữ tướng đến mà sai khiến rằng:

– Một là Bạch thị phu nhân tên Ngọc Nga[27], lãnh ba ngàn quân mạnh mai phục phía đông, phải dùng phép thần thông mà bắt vợ chồng Chung Vô Diệm.

Hai là Nhan thị phu nhân tên Tố Trinh[28] lãnh ba ngàn quân mai phục phía nam, dùng đồ hỏa công và bảo bối bắt cho được vợ chồng Vô Diệm.

Bốn là Ngân Hoa công chúa[29] lãnh ba ngàn quân mai phục phía tây, chờ hỏa hiệu phát lên, dùng đồ phép báu mà bắt vua Tề cho được.

Năm là Biện độ Trinh phu nhân lãnh ba ngàn quân mai phục phía nam.

Sáu là Kim Hoa công chúa lãnh ba ngàn quân mai phục phía tây bắc.

Bảy là Hứa Nguyệt Anh lãnh ba ngàn quân mai phục phía đông nam.

Tám là Lý Tuý Anh phu nhân cũng lãnh ba ngàn quân đem mai phục phía đông bắc.

Nếu thấy trên lầu lửa dậy đều xông ra vây phủ và dùng đồ tiên bảo mà bắt cho được vợ chồng vua tôi Tề. Nếu ai trái lệnh xử theo quân pháp.

Chúng nữ tướng đều vâng mệnh, thảy lo theo phận việc của mình. Ngũ Tân lại kêu Tảo tần vương Thân Văn Long tới dặn rằng:

---

[27] vợ của Ngũ Tân
[28] vợ Lý Kiến Phong
[29] vợ của Tiêu Mân

– Vương huynh, nay Tề vương tới phó hội chắc có thằng lùn đi theo, Vương huynh hãy lãnh một ngàn quân cường tráng, hiệp lực với Thạch Phụng bắt cho được thằng lùn ấy mới trừ an hậu hoạ.

Tảo tần vương vâng mệnh. Ngũ Tân điều khiển xong, bèn tới trước ngự tiền phục chỉ. Trang vương cả đẹp, truyền nội thị dọn yến thiếc đãi chư thần. Tiệc rượu bày ra, vua Sở khiến Huỳnh Kỳ nguyên soái châm rượu ban thưởng cho mỗi người, rồi nói với Hầu Anh thừa tướng rằng:

– Nay mai vợ chồng vua Tề tới đây phó hội Kỳ Bàn, mọi chuyện quả nhân phó thác cho tiên sinh, phải nên cẩn thận. Như hơn được Chung Vô Diệm, quả nhân sẽ trọng thưởng, như vậy mới quan thượng gia quan, công hầu đại đại.

Hầu Anh tuy là loài vật không biết nói, nhưng biết nghe tiếng người, liền nhăn răng há miệng cúi đầu bái tạ ơn vua.

Ngày thứ, Trang vương thăng điện. Khi triều thần triều bái xong, Ngũ Tân giao lệnh tiễn cho Huỳnh Nhung nguyên soái đến trước giáo trường thảo luận binh mã. Kế có một vị lão thần tới triều kiến Thiên tử, Trang vương xem lại thấy người ấy đầu trắng như tuyết, da đỏ tựa hoa, sống được 130 tuổi tên là Dưỡng Long Cơ làm đến tước vương. Trang vương liền kêu đến mà rằng:

– Lão vương gia miễn lễ. Nay Ngũ vương huynh lập cuộc Kỳ Bàn để thu phục vua Tề. Trẫm với triều đình đều đến Vọng giang lầu hội yến, còn việc triều chính xin phú thác cho lão vương gia, chờ bắt Chung Vô Diệm rồi Trẫm sẽ hồi triều trọng thưởng.

Nói rồi liền truyền nội thị rót ba chung ngự tửu dâng cho lão vương, Long Cơ cúi đầu tạ ơn. Phân phát xong, phát ba tiếng pháo, bá quan đồng tựu đến hộ giá Trang vương thẳng tới Vọng giang lầu mà đợi tin Tề quốc.

Nói về Tuyên Vương đến ngày mùng ba tháng chín, nhằm lúc canh ba đã dậy sửa soạn lên triều, văn võ bá quan tề tựu đủ mặt. Thiên tử sai nội thị vào Chiêu Dương cung thỉnh Chung nương nương. Khi đó Chung hậu cũng đã sắp đặt xong, bèn tới thẳng Kim Loan điện triều bái và tâu rằng:

– Nay tới ngày đến Hoài Nam phó hội, chắc là dấy động đao binh, giao cho lão vương thúc ở nhà coi việc quốc chính.

Tuyên Vương nhậm tấu, liền cho vời Điền Dưỡng đến trước Kim Loan điện mà dặn dò các việc, Điền Dưỡng cúi đầu vâng chịu. Rồi Chung hậu cầm đao đi trước, Tuyên Vương cũng cưỡi ngựa theo sau. Yến Anh, Điền Năng, với Điền Ngọc cũng theo bảo giá tới giáo trường điểm quân mã rồi phát pháo kéo cờ chỉ thẳng Hoài Nam tấn phát.

Lúc này Trang Bạo lãnh mật thơ thẳng qua nước Triệu mà thỉnh Điền Côn và cha con Liêm Pha, đi luôn cả ngày lẫn đêm đến kinh thành Hàng Đan. Nhằm lúc Long vương lâm triều, Huỳnh môn quan dẫn Trang Bạo tới trước kim giai triều kiến, dâng mật chiếu và mật biểu. Triệu Long vương xem xong, kêu Liêm Pha nói rằng:

– Nay có tin vợ chồng vua Tề cho hay rằng: Đi phó hội bên Sở, viết biểu cho quả nhân mà mượn cha con Nguyên soái. Vậy khanh lãnh năm ngàn quân pháo thủ giúp người tới Hoài Nam phó hội. Như vậy, hiệu cờ đừng để theo nước Triệu, sợ khi mang lỗi với Sở bang. Nguyên nhung tua kíp đăng trình, kẻo để trễ nải lòng người hoài vọng.

Nói rồi lại kêu Điền Côn tới bảo rằng:

– Chủ mẫu ngươi có phong mật chiếu bảo vợ chồng mau hộ giá Tề vương đi phó hội. Vậy ngươi hãy vì Cô gia mà tấu lại cho tỏ tường rằng: Ta kính dâng bốn chữ Bình khương phúc thọ.

Cha con Liêm Pha cùng với vợ chồng Điền Côn từ tạ Triệu vương, thẳng tới giáo trường kiểm điểm mười muôn binh mã và năm ngàn binh pháo thủ. Sau đó từ biệt thành Hàng Đan, kéo binh thẳng tới ngã ba đường qua Sở đóng quân chờ đợi.

Khi ấy binh Tề đi cũng vừa tới, quân thám tử trở lại tâu rằng:

– Đông Lộ vương là Liêm nguyên soái còn đồn binh trước tam kỳ lộ chờ lệnh.

Chung hậu cả mừng và nghĩ rằng: như được có Liêm Pha đi giúp sức thì phần coi dinh trại phú thác cho người, dẫu cho mấy chục đạo binh của Sở cũng chẳng đủ lo sợ. Nghĩ rồi bèn cho mời Liêm Pha tới ra mắt. Cha con Liêm nguyên soái tới trước Huỳnh la trước triều bái Tuyên Vương cùng Chung hậu. Chung hậu khi ấy mau mắn nói rằng:

– Nguyên soái miễn lễ, ta cảm đội ơn vua Triệu và tướng quân khôn cùng.

Cha con Liêm Pha cảm tạ. Kế Điền Côn và Liêm Thoại Hoa cũng đến triều bái Vương phụ và Chủ mẫu. Vợ chồng Tuyên Vương mừng rỡ vô hồi, liền truyền quân Ngự lâm dâng ngự tửu mà đãi đằng mỗi người ba chén, rồi truyền quân bạt trại khởi hành. Đi được ít lâu, quân thám tử trở lại báo rằng:

– Đây đã tới Phong Ma lãnh, cách Vọng giang lầu chừng ba mươi dặm, xin Nương nương hạ lệnh.

Chung hậu liền sai Liêm Pha đi xem địa thế, rồi đồn binh hạ trại, phân ra làm năm dinh án theo Kim, Mộc, Thuỷ, Hoả, Thổ. Khi đó Tuyên Vương và Chung hậu ở giữa trung dinh. Ba quân đồn trú xong, Chung hậu đòi chư tướng tới trước điện khiển như vầy:

– Điền Côn vương nhi, ngày mai là ngày phó hội thì bên Sở đã có phục binh rồi, chừng vương nhi lên lầu phải đứng về phía bên tả mà bảo hộ Quân sư, còn Liêm Thoại Hoa nhi tuấn cũng lãnh một đạo binh mã tới giữ mé sông Trường giang mà tiếp ứng với Lưu Nguyên Trinh nguyên soái, như thấy lầu lửa dậy, mau tới cứu Ai gia chớ trễ chầy.

Hai vợ chồng Điền Côn vâng mệnh. Chung hậu lại sai Quảng Thoại Hoa, ngày ấy lên trên lầu, đứng về phía bên hữu, giữ đồ bảo bối cho mình và phải tuỳ cơ bảo giá.

Còn Liêm nguyên soái lại coi dinh trại, cùng cụ bị đồ hỏa pháo, hỏa tiêu phòng quân Sở cướp trại thu binh không chừng đỗi. Lại kêu Điền Ngọc vương điệt mà dặn rằng:

– Giữ đồ ngọc ấn sắc thơ, cùng các món bảo bối khác, bảo thủ cho vẹn toàn, hễ thấy trong lầu động thủ thì Vương điệt phải đề phòng.

Kế đó lại kêu Liêm Cương công tử mà dặn rằng:

– Ngày mai ta lên lầu hội yến, thì đao mã không có ai coi. Sở binh mai phục hẳn hoi, nếu sai thất thì tội kia chẳng nhỏ. Ai gia cấp cho một trăm quân tinh nhuệ, giả làm như bọn mã phu, đầu đội mão nhung đen, chân thì đi hài trắng. Liêm Cương vâng mệnh.

Lại kêu Điền Năng, Liêm Ấn, Liêm Thuận với Liêm Phấn dặn rằng:

– Mỗi người lãnh một ngàn quân hỏa pháo mai phục phía bắc giang lầu, như Ai gia bắt được Trang vương hay Ngũ Tân thì để cho Ai gia đi qua rồi dùng hỏa pháo bắn ra mà ngăn quân Sở.

Mấy người đều vâng lệnh. Chung hậu sai cắt xong, Tuyên Vương nghe các điều thì thất phách nói rằng:

– Nếu Sở bang đã mai phục thì Cô gia cũng chẳng tới đó làm chi. Hồi trước bị vây nơi Đàm thành cũng đã hết hồn hết vía, nay tới Hoài Nam phó hội như có điều chi thì sợ khó long. Vậy để trẫm về nước cho khỏi mang vòng tai hoạ.

Chung hậu cười và tâu rằng:

– Thiên tử lòng đà khiếp sợ, sao ban đầu lại chịu đi, bây giờ như thế cưỡi cọp đã rồi, dầu muốn xuống cũng không xuống được. Cơ hội đã đành cơ hội, tử sinh cũng quyết tử sinh, dầu Sở bang có trăm vạn phục binh, thầu hậu cũng thị như thảo giới. À hay là Thiên tử bụng nhớ Tây cung Hạ thị, muốn trở về cho phỉ chí rồng mây chăng?

Tuyên Vương thấy Chung hậu nói gay gắt, cực chẳng đã phải chịu lòng nghe theo lời Chung hậu. Vua tôi vừa bàn luận xong thì trời đã tối, Chung hậu truyền bày tiệc rượu để chư tướng mua vui. Tuyên Vương lòng những ngậm ngùi cứ liếc mắt ngó chừng Chung hậu.

Nói về Sở Trang vương khi còn ở trên Vọng giang lầu xem đồ trận thì bỗng thấy quân kỳ bài vào báo rằng:

– Tề Tuyên Vương và Chung hậu đem theo 20 vạn hùng binh tới Phong Ma lãnh dồn binh, chúng tôi phải về tâu lại.

Trang vương gật đầu rồi nói với Ngũ Tân để ngày mai sẽ nghinh tiếp.

Khi đó, Ngũ Tân kêu Cáp Thế Kỳ và Cáp Thế Kiệt tới mà bảo rằng:

– Ngày mai hai ngươi phải giữ nơi thang lầu, chớ cho lộn xộn.

Hai người vâng lệnh. Ngũ Tân lại truyền cho các vị tập ấm công tử phải sửa soạn thương giáp cho sẵn sàng, ở dưới thang lầu mà tiếp ứng.

Rạng ngày sau, Chung hậu dậy sớm truyền chư tướng phát pháo tế cờ, rồi dắt con Thần mã cu tới mà nói rằng:

– Bấy lâu mi chịu công khó nhọc đối với ta cũng nhiều, ngày nay lại bị phó hội Kỳ Bàn, vậy cũng nhờ mi làm sao cũng ráng cứu lấy vợ chồng ta lần này. Vậy ta kính mi ba chung ngự tửu và phong cho làm chức Trường thắng đại tướng quân.

Con ngựa vốn có tính linh, biết nghe tiếng người, liền gật đầu múa đuôi reo hí om sòm. Chung hậu lại cầm lấy cây Định Tề đao, kính luôn ba chung ngự tửu nữa, rồi kêu Liêm Cương nói rằng:

– Tính mạng của Ai gia tại nơi công tử. Như khi Ai gia đã lên lầu, công tử phải giữ đao, mã này cho cẩn thận, ấy là đầu công.

Nói rồi truyền quân châm ba chung ngự tửu thưởng trước Liêm Cương. Đâu đó xếp đặt xong, đóng binh lại an nghỉ và đợi tin vua Sở.

Đây nói về Trang vương đầu canh năm đã thức dậy, truyền cho chúng tướng và tám vị phu nhân sửa soạn đi theo hộ giá, đến Tề dinh nghinh tiếp hai vợ chồng Tuyên Vương. Khi đi gần đến nơi, quân kỳ bài vào báo cho Chung hậu hay. Chung hậu bèn sai Điền Côn ra tiếp rước. Điền Côn vâng lệnh mở cửa dinh đến trước đầu ngựa quỳ nghinh tiếp Sở vương. Trang vương liền nắm tay Điền Côn đỡ dậy rồi đi theo vào giữa trung dinh. Tuyên Vương và Chung hậu thỉnh vào, phân chủ khách mà ngồi. Khi ấy, Chung hậu nói với Sở vương rằng:

– Vua Tề tài sơ đức bạc, ngửa trông đại độ. Vương huynh đã mời qua phó hội, lại tới đây thân nghinh, vợ chồng em cám đội vô cùng, biết lấy chi báo đáp.

Trang vương nói:

– Vương tẩu ôi! Bấy lâu nay nghe tiếng cũng như sấm nổ vang tai, muốn cho anh em hiệp mặt vui vầy, nên mới dọn bày tiệc yến. Vả nước tôi mới sinh ra một con khỉ đột, tính tình chẳng khác loài người, đánh cờ như thể là chơi, trong mấy nước không ai địch thủ. Vì vậy nên mời Vương tẩu tới vui chơi cho tiêu khiển và nhờ oai người để hàng phục Hầu nhi.

Đương khi nói chuyện, kế có quân Ngự lâm dâng trà, Tuyên Vương khuyên mời vua Sở uống vài chén nước. Rồi đó Sở vương từ giã ra về. Chung hậu liền dặn dò Liêm Pha ở trại, vợ chồng và các tướng đều lên ngựa theo sau.

Khi vua tôi Tề quốc đi dọc đường, thấy binh nước Sở bang mười phần lợi hại, lại thấy một đạo nữ tướng cờ đề chữ Kim oai phong rực rỡ. Chung hậu lại ngó bên Vọng giang lầu thấy sát khí đằng đằng, hơi lên ngun ngút. Tuyên Vương hay được càng thêm khiếp vía, còn Yến Anh thì trực thị kinh hồn.

Khi đi được một đỗi xa, bỗng đà tới chỗ. Trang vương xuống ngựa vào trước, còn Tuyên Vương và Chung hậu cũng xuống ngựa theo sau, bá quan nghinh tiếp khấu đầu, mời thẳng lên lầu hội yến.

Chung hậu khi ấy bèn ngó Liêm Cương nói rằng:

– Mã phu ở đâu? Tới coi giữ gìn mã đao cho tử tế.

Liêm Cương liền chạy lại, hai tay tiếp lấy đao thương rồi đứng kề một bên. Ngũ Tân liếc thấy tên quân giữ ngựa đầu cọp mắt beo và mặt lại đen như mực, mình cao một trượng mấy, tuổi được chừng đôi mươi, diện mạo đường đường, oai phong lẫm lẫm thì có ý khen thầm rằng: Thằng mã phu này chẳng phải tầm thường, chắc là mưu sâu của Chung Vô Diệm.

Rồi Trang vương đi lên thang lầu trước, Tuyên Vương, Chung hậu cùng mấy vị vương gia, cùng tám vị phu nhân cũng lục tục theo sau tới từng lầu chót. Trang vương mời hai vợ chồng Tuyên Vương ngồi giữa, còn Trang vương thì ngồi lại một bên, mấy vị vương gia và tám vị phu nhân đều tới ra mắt Tuyên Vương và Chung hậu. Khi đó, Đông Lộ vương, Yến Anh và Quảng Thoại Hoa cũng tới ra mắt Trang vương. Kế quân Ngự thiện dâng trà, rồi bày yến tiệc. Trang vương mới nói rằng:

– Em rất mến đức Vương huynh cùng Vương tẩu, bình phục được nước Triệu với nước Yên. Nay hạ bang sáu năm rồi mà chưa tấn cống lương tiền, xin Vương huynh một phen dung thứ.

Nói rồi truyền An Thế Long châm rượu dâng lên. Khi đó bị Điền Côn đứng kề một bên nên không thể bỏ thuốc độc vào rượu được. Tuyên Vương liền đáp rằng:

– Sự ấy Vương huynh đừng vội trách, chẳng phải là tại nơi Cô gia, vì Yên bang dâng cây Ngẫu tư kìm, còn Triệu bang thì dùng mỹ nhân kế. Sau lại hai nước đồng hưng binh mã tới xâm phạm Tề bang, bởi vậy cho nên mới sinh ra sự bất an, cực chẳng đã Cô gia phải dẹp yên hai nước. Còn nay Vương huynh mở Kỳ Bàn đại hội mà có lòng mời vợ chồng Cô gia tới đây. Thôi, thôi, sự đã sáu năm tấn cống chẳng hề gì, muốn cho được bình an hai nước.

Trang vương lại bảo An Thế Long châm rượu lên nữa. Khi đã xoàng xoàng, người đều hứng chí, mấy vị công thần nước Sở thấy Chung Vô Diệm thì đều xầm xì chê bai rằng:

– Hèn chi thiên hạ nói chẳng sai, mười phần giống quỷ Dạ xoa đã phải.

Kế đó, Chung hậu hỏi:

– Ta có nghe nói Vọng giang lầu này lập hội Kỳ Bàn, xin đòi Thừa tướng tới để phòng toan giả muộn.

Trang vương liền sai Ngũ Tân đòi Hầu Anh đến trước ngự điện. Hầu Anh làm bộ nhảy nhót tới bái kiến Tuyên Vương và Chung hậu, rồi đứng lại một bên cúi đầu xuống đất. Chung hậu xem thấy con khỉ hình thù không giống khỉ, mà lại cũng không giống mèo, đầy mình toàn những lông beo, mặt vắn đầu dài, lỗ tai như con hến, mắt lớn, môi son, áo mão rỡ ràng, tay lại cầm cái hốt. Chung hậu thấy vậy có ý tức cười, bèn hỏi rằng:

– Hầu Thừa tướng, Ai gia muốn cùng ngươi thử tài cao thấp mà làm cho vui trong tiệc rượu này.

Hầu Anh nhăn răng cười và gật đầu ba bốn cái. Chung hậu bèn cho ngồi nơi cẩm đôn. Hầu Anh nhảy phóc lên, Ngũ Tân khi ấy bước ra tâu rằng:

– Nay Chung hậu đánh cờ cùng Hầu thừa tướng, ăn thua phải lẽ nào như vậy mới biết thấp cao, xin nói trước cho ngu thần sắp đặt.

Chung hậu nói:

– Mặc ý Sở vương liệu định, Ai gia chẳng muốn đánh bạc vàng, nếu hơn thua đều đổi giang sơn, cống lễ mỗi năm mỗi lượt. Như cờ Ai gia đắc thắng thì Sở quốc phải dâng biểu xưng thần, còn Ai gia mà thua sút Hầu Anh thì Tề cũng cam tâm làm hạ quốc.

Ngũ Tân thưa:

– Nếu quả như vậy mà thua hết đất Hoài Nam thì ngu thần cũng bằng lòng.

Chung hậu nói:

– Ấy vậy phải lập tờ bảo trạng trước để cho công thần thế tước ký tên vào, sau cho khỏi điều than trách.

Ngũ Tân vâng lệnh truyền nội thị đem văn phòng tứ bảo ra viết một tờ bảo trạng đứng ký tên trước vào, rồi lại đưa cho Liễu Cái cùng mấy vị thế tước và mấy vị phu nhân đều ký tên rồi dâng lên cho Chung hậu. Chung hậu xem quả như lời giao ước, bèn đưa lại cho Điền Côn cất đặt xong xuôi, liền lấy giấy viết một tờ bảo trạng của mình, bảo Yến Anh, Quản Thoại Hoa với Điền Côn cùng ký tên mình vào đó, rồi đưa lên cho Sở Trang vương coi. Vua tôi Sở cả mừng! Chung hậu lại nói với Ngũ Tân rằng:

– Như cuộc cờ này mà Hầu Anh có lỡ thua mất giang sơn nước Sở thì Trung Hiếu vương chớ có phàn nàn đa.

Ngũ Tân tâu:

– Đại trượng phu làm chẳng phải như đồ con trẻ chơi, một lời đã nói ra ngàn vàng khó chuộc.

Ngũ Tân nói rồi, liền sai bày cờ ra. Tuyên Vương và Trang vương ngồi trên tiệc coi và uống rượu, còn mấy vị phu nhân nước Sở thảy đều lẻn xuống lầu mà đem binh mã mai phục tứ hướng.

Khi Ngũ Tân sắp cờ rồi dâng lên. Chung hậu đi trước vào pháo giữa. Hầu Anh lên ngựa. Chung hậu giục chốt đầu, Hầu Anh lại hoành xe. Đi được giây lát, Chung hậu lên sĩ, kế bị Hầu Anh ăn mất một con pháo. Chung hậu thất sắc, tính thế khó hơn, mới làm bộ hối Hầu Anh đi cho mau. Hầu Anh lật đật làm rớt xuống đất một con cờ thì vội vàng cúi xuống mà lấy, không dè tay áo rộng, đụng sái ngay một nước cờ đi hết một vài chỗ. Yến Anh thấy vậy nói ngay:

– Hầu thừa tướng cả gan, làm bộ mà đổi thế cờ hết.

Ngũ Tân bèn nổi nóng cãi lộn với Yến Anh. Hai bên nói qua nói lại giành phần, không cho ai hơn ai phải. Trang vương thấy vậy mới nói rằng:

– Hai khanh hãy nghe lời trẫm, bàn cờ ấy ta cho làm cờ hoà. Thôi hãy lập bàn cờ khác ra, chớ Yến thừa tướng tới đây là khách, Ngũ vương huynh cũng nên nhượng một hai lời.

Hai người nghe nói mới làm thinh. Ngũ Tân bèn sắp bày bàn khác. Còn Chung hậu ngồi nghĩ biết nước cờ của Hầu Anh lợi hại nhưng không lẽ chịu thua loài súc sinh, cực chẳng đã nói với Hầu Anh rằng:

– Hầu thừa tướng, Ai gia cũng đi trước phải không?

Hầu Anh gật đầu lia lịa. Chung hậu liền lên tượng trước, Hầu Anh vô pháo. Sau Chung hậu gánh sĩ, Hầu Anh lên ngựa. Đi được giây lâu bị Hầu Anh ăn mất một con ngựa, kế thêm một con xe, một con pháo nữa. Chung hậu đổ mồ hôi, ngó thế cờ của mình, trong mười phần đã thua hết năm sáu, mới sinh ra một kế, làm bộ giả ho, văng đàm lên trên con xe đỏ của Hầu Anh[30], liền lấy tay chùi lia chùi lịa, cũng bị tay áo rộng làm cho hư lộn hết nước cờ. Chung hậu làm bộ nạt lên rằng:

– Con khỉ này thật lớn mật, đã hai phen ngươi dám khi ta.

Hầu Anh cũng biết Chung hậu lập mưu gian, ngặt vì miệng nói ra không được. Ngũ Tân với Yến Anh lại gây nhau nữa. Tề, Sở vương hai ông cứ giải hoà, Ngũ Tân cực chẳng đã phải sắp bàn cờ khác đưa ra. Chung hậu lòng thêm sầu muộn bèn nói:

– Để Ai gia ra sau này hứng gió, nghỉ giây lát rồi sẽ hay.

Vua tôi Tề hội ý, Quản Thoại Hoa cũng bước theo sau. Chung hậu ra tới phía ngoài lầu, liền quỳ xuống mà vái bà Lê Sơn thánh mẫu.

Đương lúc Thánh mẫu ngồi trên bồ đoàn, bỗng có trận gió thổi qua, trong bụng bắt xốn xang mới đánh tay thì đà biết rõ, liền đằng vân bay tới Hoài Nam, đứng lại trên mây xanh, làm gió thổi bay xuống một tờ giản thiếp.

Khi đó Chung hậu còn đang bối rối, thấy giữa không trung bay xuống một tờ giấy rõ ràng, vội vàng lượm lấy xem:

Bữa nay Kỳ Bàn hội.

Nhóm tiệc tại lầu hồng

Việc này hoạ chẳng nhỏ.

Khổ chiến biết mấy trùng

Tướng Sở trai và gái.

Đều những mặt anh hùng.

Như muốn hơn con khỉ.

Phải kiếm trái đào hồng.

---

[30] hễ khỉ thấy đồ dơ hay gớm

Khi Chung hậu xem rồi, cúi đầu tạ ơn Thánh mẫu và nghĩ thầm rằng: "Ở đây xứ người, biết đâu có trái đào tươi mà kiếm, chi bằng sai đòi thần Lục đinh, Lục giáp đi kiếm quả phàm thì hay hơn."

Nghĩ rồi bèn niệm chú hô phong, giây phút thần Huỳnh Cân lực sĩ tới thỉnh lệnh. Chung hậu nói:

– Hôm nay ta vì đánh cờ với con khỉ nên phải kiếm trái đào hồng. Ai gia xin phiền tới tôn thần mau đem về đây cho kịp.

Huỳnh Cân lực sĩ vâng mệnh nổi gió bay đi, giây phút đến thấy giữa thinh không, dâng trái đào hồng cho Chung hậu. Chung hậu tiếp lấy giấu vào tay áo bước vô liền, còn các thần hóa trận gió bay lên mây hết.